

{jcomments on}(Jarní) úleva (17.3.2016)

Někdy zjistíme, že nám nějaká situace nevyhovuje, že stav, ve kterém se nacházíme, nám bere radost ze života a schyluje záda k zemi. Nejdřív to třeba ani není tak čitelné, jen jsme občas bez nálady, sem tam trochu mrzutí a ustaraní, ale pokud se v naší situaci nic nezmění, cítíme se čím dál nepohodlněji.

Samozřejmě většinou tušíme a víme, proč tomu tak je, ale často to dokážeme dost dlouho sami před sebou bagatelizovat. A říkat si, že sice se nám nelíbí to či ono, že nás to či ono občas bolí, ale že se s tím vlastně nedá vůbec nic dělat, protože ... Těch protože bývá docela dlouhá řádka, neboť vymyslet, proč něco nejde, je bůhvíproč mnohem jednodušší, než si říct, co a proč udělat jde.

Taková situace může trvat dlouho, celé měsíce nebo i celé roky, dokud člověka to nepohodlí, ta tíže neřešeného problému skoro úplně nezalehne. A pak naštěstí většinou zafunguje pud sebezáchovy a náhle jako by se v hlavě rozsvítilo, jako by najednou světlo dopadalo z úplně jiných úhlů a ukázalo úplně jiné pohledy a možnosti, dosud zcela přehlížené a opomíjené.

Je to něco podobného, jako když v temném lese Jeníček vyleze na strom, uvidí v dálce světýlko

a hodí si na zem kus větve, aby věděl, kterým směrem se má dát. Je možné, ba dokonce dost pravděpodobné, že cesta bude dlouhá a trnitá, narazíme možná na mokřinu či na strž, kterou bude obtížné zdolat, ale to světýlko v dálce nám bude dávat naději a sílu.

Stojíme pak pod tím stromem, ještě jsme na cestu nevyrazili a třeba i víme, že to ještě chvíli potrvá, než budeme moct vyrazit, že ještě nějakou dobu budeme muset snášet ono nepříjemné nepohodlí, které nás trápí. Ale už je to jiné. Jakoby nám alespoň půl tíže někdo sňal z ramen. Jakoby se nám narovnal záda a zvedla se brada. Jakoby svět najednou byl o poznání barevnější.

A najednou se přistihneme, že si při chůzi pobrukujeme, že si zpíváme. I když je vlastně všechna práce s řešením teprve před námi. Ale ta chuť a vůle už je v nás. A když ta je, i hory dokážeme přenést.

Píšu to v množném čísle, protože věřím, že stejně jako mně, pomůže nastupující jaro dodat sílu a odvahu i všem ostatním, kdo se v posledních týdnech či měsících necítili dobře, aby změnili, co se změnit dá. A aby dokázali změnit i to, o čem si mysleli, že se změnit nedá.

Doufám, že se to podaří i mně, až přijde ten pravý čas.

{fshare}